

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/297/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

284/2015. számú (VII. 30.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (2015. június 30-án előterjesztett **panaszát** a 2015. július 30-án – dr. Wildner Dömonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – [...] – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. június 3-án, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2015. május 27-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. május 27-én a [...] Bűnügyi Osztálya előállította és a fenti laccímen házkutatást foganatosított, amely intézkedéssel szemben a törvényes határidőn belül szeretne panasszal élni. Az ügyvel kapcsolatban keletkezett és a részére átadott okiratok másolatát jelen beadványához csatolta. Az okiratokból megállapítható, hogy jelen esetben bűncselekmény nem történt, ezért a rendőrhatalóság eljárása súlyosan eltúlzott volt. A történeti tényállást – mely alapján a tárgyak a birtokába kerültek – az okiratok helytállóan tartalmazzák, ezért véleménye szerint kényszerintézkedésre, mint az előállítás és házkutatás nem kerülhetett volna sor. Erre tekintettel kéri a panaszos a Testületet, hogy szíveskedjen a panaszában foglaltakkal kapcsolatban eljárást indítani.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2) A panaszos mellékelte a házkutatás, lefoglalás elrendeléséről szóló határozatot, amely szerint a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 149. § (3) bekezdés, 150. § (2) bekezdés, 151. § (2) bekezdés alapján – figyelemmel a Be. 149. § (2) bekezdés, 150. § (1) bekezdés, 151. § (1) bekezdésére – házkutatást, lefoglalást rendeltek el.

A Be. 149. § (1) bekezdése értelmében a házkutatást a panaszos lakcímén található házban és az ahhoz tartozó bekerített helyen – az ott található járművek átkutatásával, illetőleg az ott található számítástechnikai rendszer, vagy az ilyen rendszer útján rögzített adatokat tartalmazó adathordozó átvizsgálásával együtt – kell végrehajtani.

A Be. 154. § (1) bekezdés első mondata alapján, az eljárási cselekmények során lefoglalt dolgok letétbe helyezését rendelték el, valamint a megőrzéséről az [...] Büntügyi Osztály útján gondoskodtak. A határozatot kézbesíteni kell a házkutatást szenvedő részére. A határozat ellen a Be. 195. § (1) bekezdése alapján panasznak van helye, amelyet a közléstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó nyomozó hatósághoz lehet benyújtani.

A határozat indokolása szerint az [...] lopás miatt nyomozást rendelt el dr. S. I. feljelentése alapján, ismeretlen tettes ellen, aki 2015. január 5-én 16 óra körüli időben a [...] -ján eltulajdonította a sértett dr. R. V. tulajdonát képező D. típusú táskáját, benne egy darab MacBook laptopjával, egy bankkártyájával, valamint egyéb iratokkal és dolgokkal.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy a sértett dr. R. V., a sérelmére elkövetett bűncselekmény elkövetését megelőzően részt vett M. Sz. L. venezuelai állampolgár orvosi ellátásában, aki a repülőtéren rosszul lett és összeesett. A rendelkezésre álló adatok szerint ezután M. L-t mentővel kórházba szállították, amelynek során a sértett bőröndje is a mentőautóba került elhelyezésre a sérült mellett. A nyomozás során beszerzett adatok és információk alapján a panaszos és S. F. I. a kórházba szállított személy M. Sz. L. rokoni körébe tartozik, továbbá mindkét személy lakcíme megegyezik azzal a címmel, amelyet az eltulajdonított MacBook laptop készülék azonosított, mint jelenlegi feltalálási hely, így alappal feltételezhető, hogy a készülék jelenleg a fenti címen nevezetett személyek birtokában megtalálható és oda bűncselekmény útján került.

A leírtak alapján a büntügyi osztályvezető házkutatás elrendeléséről határozott.

3) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta az előállítás időtartamáról szóló igazolást, amely szerint az Rtv. 33. § (4) bekezdés értelmében a rendőrség igazolta, hogy a panaszos 2015. május 27-én 21 óra 15 perctől 23 óra 25 percig az [...] alatt tartózkodott. A személyi szabadság korlátozásának időtartama alatt sérülése nem keletkezett, panasszal nem élt.

A panaszos aláírásával hitelesítette az igazolást, majd szintén aláírásával erősítette meg azt a kijelentést, hogy az igazolásból egy példányt átvett.

4) A panaszos mellékelte az [...] által, a részére az előállítás okáról szóló tájékoztatót, amely szerint tájékoztatták, hogy az Rtv. 33. §-a alapján a rendőrség hivatalos helyiségbe

előállították, amelynek az oka , hogy a panaszos bűncselekmény/szabálysértés elkövetésével gyanúsítható.

A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb nyolc órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja mégsem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőrségi szerv vezetője egy alkalommal, négy órával meghosszabbíthatja.

Az Rtv. 18. §-a alapján a rendőrség köteles biztosítani annak lehetőségét, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, ennek teljesítése azonban – amennyiben az intézkedés célját veszélyezteti – megtagadható. A jogai – a szükséges mértékig – fentiekén túlmenően is korlátozhatók, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg őrzés biztonságát szolgálja.

A tájékoztató záradéka szerint az előállított személy (panaszos) kijelentette, hogy a tájékoztatóban foglaltakat megértette, a tájékoztató egy példányát átvette. A panaszos a tájékoztatót aláírásával ellátta.

5) A panaszos mellékelte a házkutatásról szóló jegyzőkönyvet, amely szerint a Btk. 370. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban, a panaszos lakcímén 2015. május 27-én 20 óra 45 perckor kezdtek házkutatás foganatosításába a Be. 149. § (2) bekezdésére és a Be. 150. § (3) bekezdésére figyelemmel.

A panaszos kijelentette, hogy nem kíván panasszal élni a házkutatással szemben, amelyet aláírásával is hitelesített.

A szükséges tájékoztatások megtörténtét a panaszos aláírásával igazolta; a házkutatás megkezdésének tényleges időpontja 20 óra 48 perc. A felszólított személy a felszólításnak eleget tesz, ezért az eljárási cselekmény folytatására kerül sor.

Miután a panaszos tagadta azt, hogy nála büntetből származó tárgyak volnának, így a rendőrség ezek után átkutatta és lefoglalta a következőket. A panaszos önként előadta a lakásból a 2015. januárjában hozzá került, a bőröndben található egy darab iPhone 4S típusú, fekete színű mobiltelefont (amelynek első és hátsó hátlapja is törött) és két darab iPhone telefontöltőt (fehér színű). A házkutatás során más egyéb bűncselekményből származó tárgyat nem találtak a lakásban.

A rendőrök átkutattak két szobából, egy konyhából, egy nappaliból, egy WC-ből és egy fürdőből álló helyiségekből álló lakást és az alább felsorolt helyeken a következő tárgyakat találták meg, amelyeket a Be. 151. § (1) – (2) bekezdései alapján a helyszínen lefoglaltak.

A lefoglalt dolgokat a [...] -hoz szállítják be és a Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztály bűnjelkezelője megőrzésében hagyják.

Ez a jegyzőkönyv egyben átvételi elismervényként szolgál a nyomozó hatóság által lefoglalt és elszállított dolgokról.

A panaszjogról szóló tájékoztatást követően a panaszos a jegyzőkönyvet aláírta, minden oldalon szignálta.

A lefoglalási cselekményt 2015. május 27-én 21 óra 5 perckor fejezték be.

6) Végezetül a panaszos a gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvet küldte meg a Testületnek.

A panaszost 2015. május 27-én 22 óra 36 perc és 23 óra 10 perc között hallgatta ki a [...], mint gyanúsítottat a Btk. 370. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt, ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban.

A panaszos a szükséges figyelmeztetéseket és tájékoztatásokat követően aláírásával hitelesítetten úgy nyilatkozott, hogy a gyanúsítást megértette, panaszt kíván tenni, hiszen nem követett el bűncselekményt, és ajándéknak gondolta a csomagot.

A további tájékoztatásokat és figyelmeztetéseket a panaszos megértette, amelyet aláírásával tanúsított. Majd a jogaira történő figyelmeztetést, tájékoztatást megértette és kijelentette, hogy vallomást kíván tenni. Védőről később nyilatkozik; egyéb információt magáról nem közölt.

A panaszos az alábbi vallomást tette.

Az előadó megkérdezte, hogy kihallgatható állapotban van-e; áll-e alkohol, kábítószer vagy egyéb bódítószer hatása alatt; kényszerítve vagy fenyegetve érzi-e magát, amelyre a panaszos azt nyilatkozta, hogy nem áll semmi hatása alatt. Nem érzi magát fenyegetve, kényszerítve, a vallomását önként megteszi.

A panaszos előadta, hogy a gyanúsításban szereplő csomagot a rokonától M. L.-tól kapta 2015. január végén – február elején, amikor hazautazott Venezuelába. Ezt a csomagot még a kórházban adta oda neki vagy ő, vagy a fia, erre már nem emlékszik pontosan a panaszos. M. L. 2015. január elején rosszul lett a reptéren és a dél-pesti kórházba vitték be. A panaszos pedig oda ment be értük. Mivel lekésték a gépet és kiengedték még aznap éjszaka a kórházból a panaszos szerzett nekik szállást és el is vitte oda. Ekkor adták oda neki a csomagot és egyfolytában köszönetet, hogy milyen rendes a panaszos, hogy segít nekik. Ekkor mondta a fia, aki nem beszél magyarul csak spanyolul, hogy a csomagtartóban lévő bőröndre mutogatott, hogy köszöni és vigye el. A panaszos ezt úgy értette, hogy a bőröndöt neki adják. Míg ott voltak január végéig a csomagot nem kérték tőle. Ez idő alatt a panaszos sokat segített nekik és ő is vitte ki őket a reptérre.

Amikor a panaszos hazaért a kórházból kinyitotta a csomagot és megtalálta benne a MacBook laptopot, de jobban nem nézte át. Pár nap múlva átnézte és egy törött iPhone 4 telefont és még Apple töltőkábelt talált benne. A többi dolgot érdektelennek tartotta, ezért nem tud nyilatkozni, hogy mi volt még a bőröndben. Amikor elmentek haza és nem kérték a poggyászt a panaszost ezt úgy vette, hogy ezeket a dolgokat a hálából neki adták. Míg el nem utaztak a panaszos nem nyúlt a poggyászhoz. Miután elutaztak mivel tudta a panaszos, hogy számára érdektelen dolgok vannak benne, ezért kidobta a kukába a bőröndöt és annak tartalmát.

A panaszos kérdésre elmondta, hogy a MacBook laptop nem volt újszerű állapotban. Tökéletesen működött, de a borítása karcos volt.

A MacBook laptopot egy hónappal később feltette az OLX oldalra, 200. 000 Forintért. Volt több érdeklődő is, de egy hölgynek adta el. A nevére már nem emlékszik. A hölgy kérdezte, hogy a MacBook laptop a panaszosé-e, megnézte, hogy működik-e. Kipróbálta, majd megvette. Miután megvette, akkor a panaszos élettársát bejelölte facebookon. Kérdésre elmondta a panaszos, hogy az élettársa nem vett részt az értékesítésben. Ő is azt hitte, hogy ajándékba kapta a panaszos a segítségének a köszöneteképpen.

A panaszos teljesen jóhiszemű volt, ha tudta volna az előzményeket, akkor jogkövető módon járt volna el. A panaszos elmondta, hogy nem tudta, hogy bűncselekményt követ el. Előadta még, hogy akinek eladta és ha igényt tart rá, akkor a teljes átadott összeggel megtéríti a kárát.

Mást az ügyvel kapcsolatban elmondani nem tudott és nem is kívánt, a felvett jegyzőkönyv az általa elmondottakat helyesen tartalmazza, amelyet elolvasás után helybenhagyólag aláírt.

A jegyzőkönyvet a panaszos aláírta.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a [...] -hoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az [...] bűnügyi igazgatóhelyettese 2015. június 24-én készítette el a Testület megkeresésére a panaszügyről szóló átiratát, amelyből az alábbiak derülnek ki.

Az [...] nyomozást rendelt el dr. S. I. feljelentése alapján ismeretlen tettes ellen, aki 2015. január 5-én 16 óra körüli időben a L. F. eltulajdonította a sértett (dr. R. V.) tulajdonát képező D. típusú táskáját, benne egy darab MacBook lappal, egy B. bankkártyával, valamint egyéb iratokkal és tárgyakkal.

A beszerzett adatok és információk értékelése alapján megállapította a rendőrség, hogy a panaszos a kórházba szállított személy M.-Sz. L. rokoni körébe tartozik, az ő unokatestvére, továbbá lakcíme megegyezik azzal a címmel, amelyet az eltulajdonított MacBook laptop utoljára azonosított, mint feltalálási helyet, így alappal feltételezhető volt, hogy a készüléket a panaszos jogtalanul elsajátította, és azt a fenti címen lévő lakásán rejtette el. Ennek alapján házkutatás végrehajtása vált szükségessé a panaszos lakásán.

A panaszos 2015. május 27-én megtartott házkutatás során elismerte, hogy M.-Sz. L.-től még 2015. január hónapban kapott egy bőröndöt, amelyben többek között volt egy olyan típusú MacBook laptop, amely megegyezett a sértett által megadott paraméterekkel és egy iPhone 4S típusú telefon, két darab töltővel együtt, valamint iratok, amelyekről pontosan nem tudott nyilatkozni. Elmondása szerint a MacBook laptopot 2015. február hónapban az OLX internetes portálon keresztül 200. 000 Forintért eladta egy általa ismeretlen személynek. Az iPhone 4S típusú telefont és a két darab töltőt a házkutatás során önként átadta. A bőröndöt és

a benne lévő iratokat pedig az átvételt követően elmondása szerint kidobta a lakóház előtti egyik szemetes kukába.

A leírtak alapján a panaszost bűncselekmény elkövetésének a gyanúja miatt a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján 2015. május 27-én 21 óra 15 perckor előállították az [...] Bűnügyi Osztályára, ahol sor került a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására. A panaszos az előállításakor bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható, ezért az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján előállításra került, amelynek célja a büntetőeljárás során személyi és tárgyi bizonyítékok beszerzése volt. A panaszos 2015. május 27-én 21 óra 15 perckor került előállításra, majd gyanúsítottkénti kihallgatását követően 2015. május 27-én 23 óra 25 perckor szabadon lett bocsátva. Az előállítás időtartama 2 óra 10 perc volt. A panaszossal szemben – együttműködő magatartása miatt – kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. A panaszos részére az előállítás időtartamával kapcsolatban kiállították a szükséges igazolást, amelynek egy példányát átvette és az intézkedéssel szemben panasszal nem élt. A panaszos az előállítás okával kapcsolatos tájékoztatókat szintén átvette, és ezzel összefüggésben semmilyen kifogással nem élt a hatóságnál.

Az előállítás megkezdését megelőzően 2015. május 27-én 20 óra 45 perctől 21 óra 5 percig házkutatást és lefoglalást hajtottak végre a panaszos lakásán. A házkutatás elrendeléséről, valamint a házkutatás végrehajtásáról készült jegyzőkönyvet a panaszos részére a helyszínen kézbesítették. A panaszos a házkutatás elrendelésével szemben, illetve a házkutatás módjával szemben panaszt nem jelentett be. A házkutatás megkezdését követően a panaszos önként előadott a hatóság eljáró tagjának egy darab iPhone 4S típusú, feketeszinű mobiltelefont, két darab iPhone mobiltelefon töltőt, amelyeket elmondása szerint rokonától M.-Sz. L-től kapott 2015. januárjában egy MacBook lappal együtt, amelyek egy bőröndben voltak. A panaszos a MacBook lappal kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy az korábban nála volt a lakásán, de azt a későbbiekben, 2015. februárjában eladta 200. 000 Forintért. A házkutatás során a MacBook laptopot így nem találták meg.

A panaszos 2015. május 27-én 22 óra 36 perc és 23 óra 10 perc közötti időben lett gyanúsítottként meghallgatva a Btk. 378. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő jogtalan elsajátítás vétségének megalapozott gyanúja miatt. A panaszos a kihallgatása során részletes vallomást tett, amelyben elmondta, hogy 2015. januárjában rokonától kapott egy bőröndöt, amelyben volt egy MacBook laptopot, egy iPhone 4S típusú mobiltelefon két darab töltővel együtt. Ezután a bőröndöt és az iratokat kidobta egy szemetes kukába, a laptopot pedig egy hónapig használta, majd azt 200. 000 Forintért eladta. A mobiltelefont viszont megtartotta és azt végig a lakásában tartotta. A panaszos a gyanúsítás közlésével szemben panaszt jelentett be, amelyet az ügyészség 2015. június 8-án kelt határozatával elutasított.

2) A rendőrség mellékelte a büntetőeljárásban a sértett e-mail bejelentését, amelyben előadta, hogy a repülőtéren hagyta véletlenül a csomagját. Orvos, aki a shop közelében egy életmentő beavatkozást hajtott végre az egyik személyen, aki 16 óra előtti időben összeesett és kezdődő görcsrohamra volt. A sértett segített rajta, amíg a mentők és a rendőrök a helyszínre érkeztek. Az életmentő beavatkozás közben hagyta véletlenül a csomagját őrizetlenül. A csomag egy kicsi, fekete színű, D. márkájú bőrönd kerekekkel és két első, zip-záros zsebbel. A felső zip-záros zseb két kulcszsomót tartalmaz. A bőröndben számos értékes dolog volt: egy MacBook Pro laptop, B. bankkártya, egyéb kutyuk, egy kórházi beutaló a sértett nevével és az Egyesült

Királyságbeli címével, számos egyéb irat, amelyek többek között egy ingatlannal kapcsolatosak, USB kábelek és egy zöld napló. Ezek nagyon fontos dokumentumok. Ezen kívül két doboz H. sör és B. K. étel is volt a bőröndben. Tekintettel arra, hogy a bőröndöt nem találták meg a repülőtéren elképzelhető, hogy elszállították a kórházba? Utána tudnak érdeklődni, hogy melyik kórházba szállították a beteget, hogy minél hamarabb kapcsolatba léphessen a kórházzal? A laptopról való bejelentkezést kétszer sikerült beazonosítani egy a rendőrhatalomhoz közeli helyen.

A sértett személy ezen kívül mellékelte fényképfelvételeket. Azt a térkép kivonatát, ahol a laptopról a bejelentkezést rögzítették; egy fényképet a lányáról.

3) B. R. r. tzls. 2015. január 12-én készítette el jelentését, amelyben kifejtette, hogy szolgálata teljesítése során adat és információgyűjtést, valamint visszanezést hajtott végre. A kamerák felvételeit 2015. január 5-én 16 óra és 17 óra közötti intervallumban nézte vissza.

R. V. bejelentést tett, hogy amikor 2015. január 5-én utazott egy utas rosszul lett a [...], ő segített neki, mert orvos. A kezében lévő táskát átadta a beteg hozzátartozójának, míg a segítségnyújtást végezte. A segítségnyújtás után ő felszállt a gépére és elhagyta B-et, de a táskája és a benne lévő MacBook Pro típusú laptopja, valamint fontos személyes iratai a repülőtéren maradtak és eltűntek. A bejelentő a bejelentésben leírta, hogy a laptopját bekapcsolták és a helymeghatározó szerint a laptop a kerületben 74-46. szám alatt található.

A visszanezés eredménytelen volt, mert a bejelentésben megjelölt helyszínen nincsen közvetlen kamerájuk, ami a területet figyelte volna.

Az adatgyűjtés során a 2B induló tranzitban lévő üzletben dolgozók nevét begyűjtötték, valamint az ott dolgozó olyan alkalmazott nevét is, aki aznap megfordulhatott az üzletben és esetleg a táskát és a benne lévő laptopot kivehette. A üzletbenben a kamerák felvételeit három napig őrzik, ezért ennek megtekintésére már nincs lehetőség.

A helymeghatározó szerint megjelölt címet ellenőrizték, ami a Goggle térképe szerint egy lakótelepen lévő panellakás. Az [...] szolgálattal is felvették a kapcsolatot, hogy megtudják, hogy mi a rosszul lett utas neve, de az ott szolgálatot teljesítő nem tudott felvilágosítást adni; elmondta, hogy nem az ő váltása volt. Erről bővebb információt az aznap szolgálatot teljesítők tudnak mondani. Az ügyben további adat és információgyűjtésre van szükség, az ügy sikeres lefolytatása érdekében.

4) K. Gy. r. törm. 2015. február 24-én az alábbi feljegyzést rögzítette.

A szolgálata teljesítése során a kimentett kamerafelvételeket megtekintette. Azok a L. F. [...] területén rögzített üzemmódban helyezkednek el. A felvételeken látható, hogy 2015. január 5-én, 15 óra 11 perc 11 másodperckor a sértett és családja [...]. Ezt követően a [...] –on tartózkodnak. A felvételeken látható, hogy a Shop-jában 16 óra 0 perc 49 másodperckor ismeretlen férfi rosszul lesz, majd a polcok között a földre esik. Ezt követően 16 óra 1 perc 30 másodperckor lép oda hozzá a sértett, aki a táskáját a földön fekvő férfi mellé a földön helyezi el, az egyik polc lábánál. Ezt követően megjelennek az [...] mentőszolgálat alkalmazottai, akik a férfit ellátják, majd a helyszínről elszállítják. A felvételeken látható, hogy 16 óra 21 perc 18 másodperckor a helyszínt biztosító járőrök észlelik, hogy a helyszínen marad egy

bőrönd (a sértett hátrahagyott bőröndje), amelyet a férfi után visznek. Látható, amint 16 óra 24 perc 4 másodperckor a bőrönd a mentőautóba kerül, majd a mentőszolgálat a helyszínt elhagyja.

5) K. Gy. r. törm. 2015. február 24-én készítette el jelentését, amelyben jelenti, hogy a fenti számú ügyben a Btk. 370. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt S. I. feljelentése alapján ismeretlen tettes ellen, aki 2015. január 5-én 16 óra körüli időben a L. F. [...] eltulajdonította a sértett dr. R. V. tulajdonát képező D. típusú táskáját, benne egy darab MacBookPro laptopjával, egy B. bankkártyával, valamint egyéb iratokkal és dolgokkal.

Az eljárás során a hatóság a biztonsági kamera felvételeit megtekintette, amelyen látható, hogy a H. Shopban 16 órakor egy férfi összeesik, a földre kerül, majd egy perc elteltével odalép hozzá a sértett, miközben bőröndjét a polcok közé teszi. Kis idő elteltével a fia is odamegy az összeesett férfihoz, a táskáját egy másik polc elé helyezi. Miután a mentőszolgálat munkatársai a helyszínre megérkeznek a sértett és fia a helyszínről elmentek, azonban a sértett azt a táskát vitte magával, amely előzőleg a fiáé volt, a sajátját pedig a shopban hagyta. Továbbá látható, hogy miután a beteg M.-Sz. L. venezuelai állampolgárt a mentők elviszik a helyszínről, a helyszínt biztosító járőrök a sértett bőröndjét a beteg után viszik, majd azt a mentőkocsiba helyezik el. Ezt követően a mentő a [...] területét elhagyja.

A törvény szerint lopást az követ el, aki más idegen dolgot avégett vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa. Tekintettel arra, hogy az eljárás során megállapítást nyert, hogy a sértett tulajdonát képező táskája nem eltulajdonítás, nem elbirtoklás útján, hanem tévedésből került ki a birtokából, így a törvényi tényállás elemei nem valósulnak meg, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a nyomozás megszüntetéséről határozott.

6) A rendőrség mellékelte a 2015. február 24-én a nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozatot, amely szerint a Btk. 370. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt, ismeretlen tettel szemben folytatott nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel a Be. 190. § (2) bekezdés első mondatára szüntették meg, hiszen a cselekmény nem bűncselekmény.

A határozat indokolása szó szerinti egyezést mutat az előző alpontban ismertetett, jelentésben közöltekkel, így annak megismétlésétől a Testület eltekint, hiszen az új, érdemi információt a panaszügy szempontjából nem tartalmaz.

7) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a 2015. március 24-én az ügyészség által a nyomozás folytatásáról rendelkező határozatot.

E szerint a jogtalan elsajátítás vétsége miatt, ismeretlen tettes ellen a [...] Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztályán indult bűnügyben a nyomozó hatóság 2015. február 24-én a nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozatát a Be. 28. § (4) bekezdés c) pontja alapján hivatalból hatályon kívül helyezte az ügyészség, egyúttal pedig a nyomozást a Be. 199. § (1) bekezdés a) pontja alapján folytatni rendelték el, amelynek foganatosításával a [...] Bűnügyi Osztályát bízták meg. A nyomozás határideje a fel nem használt tizennyolc napra tekintettel

2015. június 11. napja. A határozat ellen a Be. 195. § (5) bekezdése alapján további panasznak nincs helye.

A határozat indokolása szerint Dr. R. V. sértett jogi képviselője, dr. S. I. ügyvéd tett feljelentést arra hivatkozva, hogy ismeretlen tettes 2015. január 5-én a H. Shop-ban eltulajdonította a sértett D. márkájú táskáját a benne található Apple MacBook Pro típusú lappal, a sértett bankkártyájával és egyéb tárgyakkal. A cselekménnyel okozott kb. 400.000 Forint kár nem térült meg. A cselekmény – bizonyítottság esetén – a Btk. 378. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző jogtalan elsajátítás vétségének megállapítására alkalmas.

A nyomozó hatóság a feljelentésben foglalt ellenőrzése keretében beszerezte a helyszínen történt eseményt rögzítő kamerafelvételeket, amelyből a táska sorsa végigkövethető. Arra vonatkozóan is információ áll rendelkezésre, hogy ki volt az a személy, akit a helyszínen ellátásban részesített a mentőszolgálat. A beszerzett adatok alapján a nyomozó hatóság 2015. február 24-én – bűncselekmény hiányában – a nyomozás megszüntetéséről határozott.

A tényállás tisztázása érdekében további nyomozási cselekmények elvégzése indokolt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a nyomozás továbbfolytatásáról határozott az ügyész.

8) A rendőrség mellékelte a 2015. május 6-án foganatosított tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyvet.

A tanú kérdésre elmondta, hogy mint gépkocsivezető dolgozik az Országos Mentőszolgálatnál; feladata a gépjárművezetése, de minden mást is el tud végezni, mivel mentőápoló is egyben.

Az esettel kapcsolatban előadta, hogy 2015. január 5-én valóban dolgozott nappalos műszakban B. S-ral és dr. T. G-ral. Tájékoztatták őket, hogy menjenek a L. F. Nemzetközi repülőtérre, mert ott valami bejelentés történt. Amire kiértek a [...] –ra a mentőszolgálat már kint volt a [...] előtt és már ellátta a beteget. A feladatuk csak annyi volt, hogy hordágyat a mentő kocsijából áttegyék az övékbe, majd a beteget kórházba szállítsák. Ha jól emlékszik a tanú, akkor az induláskor a beteg fia is a helyszínen tartózkodott. Kisebb vacillálás után ő is beszállt a mentőbe és elkísérte apját a kórházba. Arra, hogy indulás előtt a rendőrök bármit is betettek volna a mentőautóba nem emlékszik. Arra viszont igen, hogy mintha lett volna egy nagyobb gurulós bőrönd a betegnél, és tudja induláskor nem nagyon tudták, hogy hová tegyék, és végül a beteg mellé helyezték el. Arra emlékszik, hogy a beteg gyereke sokat hezitált, hogy jöjjön, ne jöjjön, vagy taxival menjen a kórházba, végül mégis a mentőt választotta. A tanú továbbá előadta, hogy ha a betegnek eszméletvesztése, vagy nem beszámítható állapotban van, akkor leltárt készítenek a nála lévő dolgokról, értékekről, amit a kórházban egy példányban át is adnak a kórháznak. Majd a kórház csinál egyet átvétel után. Ebben az esetben, ha jól emlékszik a tanú nem készült leltár, mivel a betegnek ott volt a gyereke, így nem kellett leltár tekintettel arra, hogy ő felügyelte a beteg értékeit. Az, hogy más bőrönd vagy más egyéb csomag lett volna a betegnél nem emlékszik erre a tanú, de azt biztos, hogy egy nagy bőröndjük mintha lett volna. Mást nem kívánt elmondani.

9) A rendőrség az ügyben 2015. május 6-án egy másik tanút is meghallgatott. Tekintettel arra, hogy a vallomás szinte szó szerinti egyezést mutat az előző alpontban ismertetett vallomással, így a Testület jelen pont alatt csak az új, érdemi információkat közli.

A tanú előadta, hogy amikor átvették a beteget az mentőtől már szállítható állapotban volt, így a tanú nem hátul foglalt helyet, hanem a sofőr mellett, elöl. A feladata csak a beteg hordágyának behelyezése volt a mentőbe, az utazás alatt nem hátul foglalt helyet, így később nem figyelte meg milyen csomagok kerültek az autóba. Általában, amikor a helyszínre mennek és egy mentőautó már ott van, akkor mögötte parkolnak le. Valószínűleg így tehetek ebben az esetben is, de erre konkrétan nem emlékszik. A beteget feltehetően átsúszatták egyik ágyból a másikba, majd a mentőbe helyezték. A kimentett felvételeket megtekintette, amelyen a mentőautó nem látható, de az igen, hogy ők a háttérből jönnek, ezek szerint az [...] mögött álltak meg. Az is látható, hogy egy kis idő után a felvételen újra a kamera látószöge mögé a mentőautó irányába távoznak; feltehetően ekkor tolták át a beteget a mentőautókhoz. Ezt követően látható, hogy a mentőt a földről bőröndöt D. F. mentőápoló a mentőjük elé viszi. Azt, hogy ő azt betette az autóba vagy sem, vagy később azzal mit csinált nem tudja a tanú; arra már nem emlékszik. Elmondta végezetül azt is, hogy az összes csomagot, ami a mentőautóban volt, a kórházban a beteg fia kezelte, a mentőautóból minden csomag hiánytalanul kikerült.

10) A rendőrség mellékelte egy 2015. május 15-én kelt tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyvet is.

A tanú előadta, hogy a [...] dolgozik, mint a mentőszolgálat mentőtechnikusa. Az esettel kapcsolatban elmondta, hogy arra nagy vonalakban emlékszik. Bejelentés érkezett, hogy valaki eszméletlenül fekszik a üzletben, ezért azonnal felrohantak. Amikor a helyszínre értek a üzletbe, akkor a helyszínen már csak a földön fekvő beteget, illetve a mellette fekvő fiát találták. A helyszínen egy alacsony [...] ruhában lévő személy tájékoztatta őket, hogy mi történt, mást a helyszínen ekkor nem láttak. Az, hogy esetleg más ott lett volna nem emlékszik, egy ottani alkalmazottra emlékszik, aki riasztotta őket. A helyszínen megkezdték a beteg ellátását, mivel azonban a tanú a mentőkocsi vezetője is, útközben kiment az E portán keresztül a mentőkocsiért, amellyel felment a [...] elé, majd bevitte a betegkocsit a helyszínre. A beteget hordágyra helyezték, majd kivitték a mentőkocsiba. Eközben senki sem volt a helyszínen, csak a beteg és a fia. A beteget a mentőkocsiba behelyezték, ahol további ellátást folytattak az OMSZ kiérkezéséig. Miközben vitték ki a beteget a üzletből velük jött két járőr, akik egy kisméretű kézi táskát, irattáskát berakták a mentőautó felső polcára, az ajtó mellé. Ez egy ilyen pakoló hely az egyéb dolgoknak. Amíg az OMSZ meg nem jött addig a beteg fia kivette a táskát, majd visszarakta. Arra viszont a tanú emlékszik, hogy a táska félig nyitott állapotban volt. Erre azért emlékszik, mert volt benne két dobozos sör. Lehet, hogy a táska ekkor került kinyitásra, amikor azt a betegnek adták, hogy adja oda a papírjait. A táska kinyitásra került, de erre már pontosan nem emlékszik. Az biztos, hogy amíg az OMSZ meg nem jött addig nem nyúltak a táskához. Amikor az OMSZ megérkezett, akkor a táskát a tanú vitte át az OMSZ mentőautójába. A beteget, a csomagjait, valamint a kézipoggyászt betették az OMSZ mentőautójába, majd a mentőautót elhagyták. Azt, hogy később mi történt a poggyással nem tudja a tanú, ők mindent leadtak az OMSZ részére úgy, ahogy azt ők átvették, ők nem nyúltak a poggyásokba. Tekintettel arra, hogy a beteg magánál volt, így lehetőségük sem lett volna a táskából bármit is kivenni. Az elé tárt felvételeket megtekintette a tanú, azon a fentebb elhangzottak láthatók. Dr. M. T., valamint V. L. láthatók még a felvételen a mentő részéről. A felvételen látható, hogy a rendőrök kihoznak a mentőautóhoz egy kis kézibőröndöt, majd azt később a tanú vitte át az OMSZ mentőkocsijához. Még egyszer el kívánta mondani a tanú, hogy a bőröndhöz senki nem nyúlt hozzá, abból nem került eltulajdonításra semmi, azt ők az OMSZ részére átadták, azt hogy később mi történt vele, nem tudja. Mást elmondani nem kívánt.

11) K. Gy. r. hdgy. 2015. május 11-én készült jelentésében az alábbiakat adta elő. Tekintettel az ismétlések elkerülésére a Testület az ismétlődő történeti tényállási elemeket nem ismétli meg, hanem a jelentésből azokat a releváns elemeket emeli ki, amelyek új, többlet információt hordoznak.

A rendőrség megjelent a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályán, ahol a helyszínen dr. B. R. főorvos elmondta, hogy az eset során letéti jegyzék nem készült a beteg értékeiről, tekintettel arra, hogy a mentő beérkezése után a beteg a fiával a helyszínt elhagyta, további ápolásra sor nem került, nem került felvételre a kórházban, így értékjegyzőkönyv sem készült. A rendőr kihallgatta a Mentőszolgálat ápolóját és a sofőrt, akik elmondták, hogy emlékeznek az esetre, de érdemben nyilatkozni nem tudnak az eltelt idő távlatára tekintettel. Abban biztosak, hogy a beteg fia is a mentővel utazott, így értékjegyzőkönyv a beteg esetében nem készült, mivel az értékek a hozzátartozó birtokában voltak. Feltett kérdésre, hogy kisméretű poggyászra emlékeznek-e a „nem emlékszem” választ adták. Azt mindketten elmondták, hogy csak a beteg fiának nagyméretű bőröndjére emlékeznek, kisméretűre nyilatkozni érdemben nem tudnak.

Továbbá a rendőrség a felvételeket mindkét ápoló részére bemutatta, amelyen látható, hogy az mentőszolgálat a beteg stabilizálásra után a beteget a [...] előtt várakozó mentőautóba viszi. Ezt követően, 40 perccel érkezik meg az OMSZ mentőautója, amelybe áttolták a beteget. A felvételen látható, hogy a sértett kisméretű bőröndjét a járőrök a mentőautóhoz viszik, de mivel a kamera látószöge az autóra ténylegesen nem lát rá, azt hogy ott mi történik, nem látja. Azt azonban igen, hogy amikor az OMSZ mentőautója megérkezik, a bőröndöt a mentőápoló az OMSZ mentőautója felé viszi, de hogy pontosan mit csinál, nem látszik a felvételeken.

Az eljárás során szükséges az OMSZ mentőorvos kihallgatása, valamint a mentőápoló kihallgatása az eset körülményeinek tisztázása végett.

12) dr. P. dr. H. Zs. r. őrgy. 2015. május 15-én készítette el jelentését, amelyben jelentette, hogy megtekintette a kamerafelvételeket, amelyek az alábbiakat tartalmazzák.

Az első három felvétel az utasbiztonsági alampunkahelyet mutatja, amelyen látható, amint a sértett áthalad, és húzza maga mögött a bőröndöt, amely a bűncselekmény tárgya.

A 0500 sz. kamera 16 óra 20 perc szervidőtől mutatja a üzletet. 16 óra 21 perc 25 másodperckor látható, hogy a mentőszolgálat hordágyon tolja ki a beteget. A férfi mentős kezében az orvosi táska van, a női mentőápoló húzza maga után a beteg piros színű bőröndjét.

A 0503. számú kamera az üzletet mutatja, ahol a beteg 16 óra 0 perc 48 másodperckor összeesett. A mögötte haladó fia azonnal a segítségére siet. A kamerafelvétel visszanzését nehezíti az üzletben kihelyezett dekoráció, amely részben takarta a történeteket. 16 óra 5 perckor érkeznek meg a mentők. A férfit stabil oldalfekvésbe helyezik; a sértett takarásban van. 16 óra 14 perckor a felvételen két járőr látható, akik ott állnak a mentők mellett. 16 óra 18 perc 40 másodperckor helyezik hordágyra a beteget és 16 óra 19 perc 45 másodperckor indulnak el vele. A női ápoló viszi a beteg piros bőröndjét. Ezt követően az látszik, hogy 16 óra 21 perckor a két rendőr észleli, hogy ott maradt egy kézipoggyász azon a helyen, ahol a beteget ellátták, és sietve a mentők után indulnak a poggyással, ami a sértett poggyásza.

A 0505. számú kamera az üzletet mutatja más szögből, ez releváns adatot nem tartalmaz.

A 0507. számú és 0518-as kamerafelvételen látszik, hogy amikor a sértett megérkezik és áthalad az üzleten (16 óra 21 perc és 16 óra 23 perc közötti időben), akkor még a bőröndöt húzza maga után.

A 1404. számú kamera mutatja a [...] kijáratát, ahol a mentőautó várakozott. A kamera olyan irányba volt kihelyezve, hogy a várakozó mentőautóra nem látott rá, de a mentőautó a kamera által rögzített helyhez nagyon közel állhatott, talán két méteres távolságon belül, mert a körülötte dolgozó mentőápolók láthatók rajta. Látható továbbá a megkülönböztető fényjelzés visszaverődése a [...] falán, amely 17 óra 13 perckor szűnik meg, ami egyben a mentőautó helyszínről való elhajtásának az időpontja is. A felvételen látható, hogy a mentőautóhoz viszi a két járőr a sértett bőröndjét 16 óra 23 perc 38 másodperckor és a mentőautóból a járőrök üres kézzel jönnek vissza a bejárat felé, szinte azonnal, így bizonyítható, hogy bár a felvételen a mentőautó nem látszik, de a járőrök leadták a mentőknek a bőröndöt, ami később elhagyta a [...] területét a beteggel.

A 1717. számú és 1718. számú kamerák mutatják, hogy a beléptetéskor a sértettnél volt a bőrönd.

Tekintettel arra, hogy a laptop egy belföldi lakcímről küldött jelzést, kizárható, hogy azt a beteg és a fia vitte el, hiszen ők már visszautaztak külföldre.

A rendelkezésre álló tanúvallomások és kamerafelvétel adatai alapján a bűncselekményt nem a [...] területén követték el. A mentőápolót tanúként kihallgatták, aki elmondta, hogy a járőrök a mentőautóba helyezték el a sértett bőröndjét, de azt később az OMSZ megérkezése után – akinek a beteget átadták – ő maga adta át az OMSZ-nak, ő maga tette be a beteghez a bőröndöt az OMSZ mentőautóba.

Mivel a mentőautó elindulása után megállás nélkül elhagyta a [...] helyszínét, így kizárható az illetékeségi területükön történő elkövetés.

13) B. T. r. örgy. 2015. május 27-én készítette el jelentését. Tekintettel arra, hogy a jelentés szinte szó szerint tartalmazza az eddigi pontokban megállapított tényállási elemeket, így a Testület jelen pont alatt csak az új érdemi információkat, megállapításokat emeli ki abból.

A nyomozás során beszerzett adatok – tanúvallomások, kamerafelvételek – alapján adat merült fel arra vonatkozóan, hogy a sértett bőröndjét tévedés folytán az ellátásra szoruló beteggel, illetve annak bőröndjével (piros színű) együtt a helyszínre érkező mentőautóba helyezték el, és azt a Kórházba szállították. A nyomozás során a sértett jogi képviselője indítvány formájában tájékoztatta a rendőrséget arról, hogy az eltulajdonított MacBook Pro laptop a „Find My iPhone” alkalmazás segítségével azonosította magát, és 2015. január 10-én e-mail üzenetet küldött a sértett számára a feltalálási helyéről, amely azonos a panaszos lakcímével.

A fenti információk ellenőrzése, illetve a fenti címen lakó és esetlegesen a kórházba szállított beteghez köthető személyek beazonosítása és felkutatása érdekében kutatást hajtottak végre

az interneten, illetve a Facebook-on, továbbá ellenőrzést hajtottak végre a Netzsaru rendszerében.

Ennek eredményét a rendőr megállapította, amely szerint a nyilvános Facebook oldalon szerepel a panaszossal egyező személy, aki az elszállított személy (M.-Sz. L.) rokoni körébe tartozik, az ő unokatestvére. Ezen kívül a panaszos egy S. F. I. nevű nő társaságban volt látható több fényképfelvételen is.

Ezt követően a Netzsaru, illetve a különböző nyilvántartási adatok alapján megállapította a rendőr, hogy a fenti két személy azonos a panaszossal és annak élettársával, akik azon a helyen laknak, ahonnan a program azonosította a laptopot.

Tekintettel arra, hogy a beszerzett információ alapján a panaszos és élettársa a sérült és kórházba szállított M.-Sz. L. rokoni körébe tartozik, illetve mindkét személy lakcíme megegyezik azzal a címmel, amelyet az eltulajdonított MacBook készülék azonosított, mint jelenlegi feltalálási helyet, így alappal feltételezhető, hogy a készülék jelenleg a panaszos és élettársának a birtokában van, illetve a lakásukban található és oda bűncselekmény útján került.

A leírtak alapján a panaszos és élettársa lakóhelyén házkutatás foganatosítása szükséges és indokolt.

14) A panaszos élettársát a rendőrség 2015. május 27-én 21 óra 37 perc és 22 óra 4 perc között hallgatta meg, mint tanút. Az erről felvett jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza.

A törvényi figyelmeztetések megértését követően a tanú úgy határozott, hogy vallomást tesz az ügyben. Előadta, hogy nem áll semmi hatása alatt. Nem érzi magát kényszerítve, fenyegetve, így vallomását önként teszi meg. A figyelmeztetéseket megértette és vallomást kíván tenni.

Az ügyben szereplő bőröndöt a panaszos az unokabátyjától (M.-Sz. L.) és a fiától (M. Z.) kapta. Akkor adta neki oda a bőröndöt, amikor rosszul lett miatt került kórházba, ami a reptéren az indulás előtt történt vele. Másodjára a panaszos vitte ki őket a reptérre és akkor a tanú nem tudja, hogy melyikőjük adta oda a panaszosnak a bőröndöt, hogy csináljon vele, amit akar, mert nekik nem kell. A panaszos nem tudta, hogy ez nem az ő bőröndjük, mert ezt nem közölték vele, csak azt, hogy nem viszik magukkal. A panaszos hazavitte a bőröndöt és megnézte mi van benne. Talált benne egy MacBook Pro laptopot és egy elől-hátul törött iPhone 4 telefont és kettő darab Apple töltőt. A laptop működött és azt a panaszos jóhiszeműen használta egy vagy maximum másfél hónapig, majd feltette az OLX oldalra. A laptopot meg is vette egy Sz. B. nevű nő, aki fotósként dolgozik, ha jól emlékszik erre a tanú. A panaszos a bőrönd többi részét meg sem nézte, mert azt hitte, hogy a rokona holmija és kidobta, mert felesleges dolgokat nem tartanak otthon. Csak most szembesültek azzal, hogy ez a laptop nem a panaszos rokonáé, hanem másé volt. Ha tudta volna a panaszos, akkor egyből visszaadja a tulajdonosnak. A tanú még előadta, hogy M.-Sz. L. még 1956-ban ment ki Venezuelába és töri nagyon a magyart és fejsérülése volt, kint fejbe lötték. A fia meg csak spanyolul beszél. Nem is feltételezte a panaszos, hogy ez nem az ő holmijuk. A tanú elmondta, hogy azért tudja a vevő nevét, mert a Facebook-on bejelölte őt ismerősnek. A nyomozó hatóság kérésére ráírt a vevőre és elkérte a telefonszámát, amelyet meg is adott a

nyomozó hatóságnak a vallomása során. A tanú elmondta, hogy a panaszossal együtt mindketten szeretnék, hogy a laptop minél hamarabb visszakerüljön a jogos tulajdonosához. És ezt a vevőt meg a panaszos kártalanítani fogja teljesen. Kérdésre a tanú elmondta, hogy a laptopon a panaszos nem talált semmilyen jelet, hogy ez a gép nem a rokonáé. Nem voltak rajta fényképek és nem is volt lekódolva. Azt hitte a panaszos, hogy ajándékba kapta.

15) Dr. T. Z. r. hdgy. 2015. május 27-én jelentette, hogy S. F. I. által megadott telefonszámon felvette a kapcsolatot Sz. B-szal, aki elmondta, hogy valójában vett egy MacBook Pro laptopot, de továbbadta. Elmondta a tartózkodási helyét, amelyet a hatóságnak hivatalosan, kihallgatás keretei közben elmondja, de telefonon nem kíván többet nyilatkozni. Elmondta még, hogy tudomása szerint, akinek továbbadta a laptopot, már az is továbbadta.

A rendőr ellenőrizte, hogy a nevezett személy valóban az általa megadott címen lakik-e, amely során megállapította, hogy a személy nem lakik bejelentve a fenti címen. A bejelentett személyek családneve viszont egyezik, így vélelmezhető, hogy a családja lakik a fenti címen.

16) A rendőrség mellékelte a panaszos előállításának végrehajtásáról szóló jelentést, amely szerint a panaszost 2015. május 27-én 21 óra 15 perckor az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltattak, valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint előállították. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint a rendőrség nyomozást rendelt el dr. S. I. feljelentése alapján ismeretlen tettes ellen, aki 2015. január 5-én 16 óra körüli időben a [...] -án eltulajdonította a sértett (dr. R. V.) tulajdonát képező D. típusú táskáját, benne egy darab MacBook Pro lappal, egy B. bankkártyával, valamint egyéb iratokkal és dolgokkal. A nyomozás során megállapítást nyert, hogy a sértett, a sérelmére elkövetett bűncselekményt megelőzően részt vett M.-Sz. L., venezuelai állampolgár orvosi ellátásban, aki a repülőtéren rosszul lett és összeesett. A rendelkezésre álló adatok alapján ezután M.-Sz. L-öt mentővel kórházba szállították, amelynek során a sértett bőröndje is a mentőautóba került elhelyezésre a sérült mellett. A nyomozás során beszerzett adatok és információk alapján a panaszos a kórházba szállított személy rokoni körébe tartozik, továbbá lakcíme megegyezik azzal a címmel, amelyet az eltulajdonított MacBook készülék azonosított, mint jelenlegi feltalálási helyet, így alappal feltételezhető, hogy a készüléket a panaszos tulajdonította el és azt a fenti címen rejtett el. A panaszos a lakásán megtartott házkutatás során elismerte, hogy M.-Sz. L-től még 2015. január hónapban kapott egy bőröndöt, amelyben többek között volt egy MacBook Pro típusú laptop és egy iPhone 4S típusú telefon két darab töltővel együtt, valamint iratok, amelyekről pontosan nem tudott nyilatkozni. Elmondása szerint a MacBook laptopot 2015. február hónapban az OLX internetes portálon keresztül 200. 000 Forintért eladta egy általa ismeretlen személynek. Az iPhone 4S típusú telefont és a két darab töltőt a házkutatás során önként átadta. A bőröndöt és a benne lévő iratokat pedig átvételt követően elmondása szerint kidobta a lakóház előtti egyik szemetes kukába. A fentiek alapján a panaszost bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállították.

Az intézkedésben részt vett Sz. Z. r. tzls. és P. J. r. tzls.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták a panaszosnak.

Az előállítás oka 2015. május 27-én 23 óra 25 perckor megszűnt, ekkor a panaszost szabadon bocsátották.

17) Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás elnevezésű dokumentum szerint a parancsnok jog- és szakszerűnek találta a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja alapján végrehajtott igazoltatást és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint fogatosított előállítást. Ezen kívül a parancsnok álláspontja szerint a panaszossal szemben fogatosított intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-ában megfogalmazott követelményeknek, így arányosnak is találta az intézkedést.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy a hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A panaszos kifogásolta a vele szemben, a rendőrség által fogatosított cselekményeket, tekintettel arra, hogy azoknak nem volt meg a jogalapja, hiszen – álláspontja szerint – nem követett el bűncselekményt, amely megalapozta volna a vele szembeni rendőri fellépést. Szintén ezen okból kifolyólag sérelmezte a lakásában fogatosított házkutatást.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, etc.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, etc.)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás, etc.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A panaszos beadványában előadta, hogy nem követett el bűncselekményt, így a vele szemben megindult büntetőeljárás jogalapját és a vele szemben az eljárás keretében fogatosított cselekmények jogosságát vitatta.

A Testület hatásköre vizsgálatánál, az Rtv. fentebb idézett rendelkezései mellett figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az

intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni". Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárás törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

Ez alapján a Testület nem vizsgálhatja meg azt, hogy a panaszos valóban elkövette-e a terhére rótt cselekményt, amely alapján vele szemben eljárás indult, így nem foglalhat állást a panaszos bűnösségének kérdésében. A gyanúsítással szemben a Be. 195. § (1) bekezdése szerint panasszal lehet élni, amellyel jelen büntetőeljárásban – a rendőrség tájékoztatása szerint - a panaszos élt is, de a panaszát az ügyészség, mint alaptalant elutasította.

Ezen szabályozást egészíti ki a Be. 190. § rendelkezése, amely a nyomozás megszüntetésének, míg a 267. § pedig a büntetőeljárás megszüntetésének taxációját tartalmazza. Tekintettel a kifejtett hatásköri szabályokra megállapítható, hogy a Testület nem rendelkezik hatáskörrel a megindult büntetőeljárás felülvizsgálatára, így nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy vajon a panaszos elkövetett-e jogellenes cselekményt, az bűncselekmény-e; amennyiben pedig nem, akkor nem határozhat a panasszal szemben megindult eljárás megszüntetése tárgyában.

A fentiekben ismertetett szabályokra tekintettel a Testület nem határozhatott a panaszos kifogása kérdésében.

b) A panaszos sérelmezte a lakásában foganatosított házkutatást, amelynek a felülvizsgálatára kérte a Testületet.

A hivatkozott hatásköri rendelkezésekből kiderül, hogy a Testület nem rendelkezik hatáskörrel a büntetőeljárás keretében foganatosított nyomozati cselekmények felülvizsgálatára, hiszen arra az ügyészség rendelkezik hatáskörrel.

A házkutatás kapcsán jelzi a Testület, hogy a Be. 195. § (1) bekezdésére figyelemmel a panaszosnak lehetősége volt panaszt előterjeszteni a házkutatással szemben, hiszen a Be. jelen szakasza értelmében a házkutatást elrendelő határozat közlésétől van lehetősége az érintetteknek a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élni.

Tekintettel a fentiekben kifejtettekre a Testület hatáskörének hiányára figyelemmel nem vizsgálhatta felül a panaszossal szemben foganatosított házkutatást.

IV.

A Testület ellenben hatáskörére tekintettel megvizsgálta a panaszos előállítását.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezete IV. cikkének (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz való alapvető jogát.

1) A Testület megvizsgálta a panaszos előállítását.

a) A jogalap vonatkozásában az alábbi következtetésre jutott a Testület.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján állították elő a rendőrkapitányságon. A sértett jogi képviselőjének feljelentése alapján büntetőeljárást rendeltek el a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontjába ütköző kisebb értékre elkövetett lopás bűncselekmény gyanúja alapján, ismeretlen tettes ellen. Az eljárás kezdeti szakaszában a gyanú több személlyel szemben felmerült, azonban a panaszos és a mentővel elszállított unokatestvére közötti rokoni kapcsolat, valamint a sértett „Find My iPhone” alkalmazásának visszajelzése többször rögzített jelzést a panaszos lakásából. Így a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú a panaszosra terelődött. Az eljárás során beszerzett tanúvallomások és információk birtokában a bűncselekményi gyanú annyiban módosult, hogy a Btk. 378. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett jogtalan elsajátítás bűncselekmény elkövetésével gyanúsították a panaszost. Mivel a rendőrség konkrét információk birtokában volt tekintetben, hogy a panaszos követhette el az eljárás alapjául szolgáló cselekményt, így a rendőrség további nyomozati cselekmények foganatosítása mellett döntött, amelyek a panaszossal szemben felmerült gyanú kizárására, gyengítésére, vagy akár megalapozására voltak alkalmasak. Ennek keretén belül határozott a rendőrség a panaszos lakcímén házkutatás foganatosításáról. 2015. május 27-én a rendőrök megjelentek a helyszínen és a panaszos önként adta át a rendőrségnek az iPhone 4S típusú, feketeszínű mobiltelefont és két Apple töltőt a rendőrségnek, valamint előadta, hogy valóban volt a birtokában egy MacBook Pro típusú laptop, amelyet egy internetes portálon keresztül értékesített 200. 000 Forintért. Azt is elmondta a rendőröknek, hogy a rokonától (M.-Sz. L.) kapott egy bőröndöt, amelyben ezek a dolgok voltak, de tekintettel arra, hogy csak ezen tárgyakra volt szüksége a többi holmit a bőrönddel együtt kidobta a lakótelepen egy szemetesbe. A rendőrség így olyan konkrét információk birtokába jutott, amelyek a panaszossal szembeni gyanút tovább erősítették, így erre tekintettel határoztak a panaszos Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítása felől, hiszen további érdemi nyomozati cselekmények foganatosítása vált indokolttá, amelyet a helyszínen nem tudtak végrehajtani.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

A panaszossal szemben a büntetőeljárás kezdetén a Btk. 370. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás bűncselekmény

elkövetésére vonatkozó gyanú merült fel. A Btk. hivatkozott szakasza értelmében: „Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el. A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha a lopást kisebb értékre követik el.”

Az idő múlására tekintettel a rendőrség egyre több információ birtokába került, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy a gyanút módosítsák a Btk. 378. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett jogtalan elsajátítás bűncselekmény elkövetésére. A Btk. jelen szakasza szerint: „Aki a véletlenül vagy tévedésből hozzá került idegen dolgot eltulajdonítja, vagy nyolc napon belül nem adja vissza vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A Btk. 459. §-a által szabályozott értelmező rendelkezései szerint, a (6) bekezdés a) pontjában ben foglaltak alapján „... az érték, a kár, valamint a vagyoni hátrány ötvézezer- egy és ötszázezer forint között kisebb.”

Ezen a ponton a Testület szükségesnek tartja, hogy utaljon töretlen gyakorlatára, amely szerint a bűncselekmény gyanúját a panaszjárásban kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a büntetőeljárást lefolytató hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését akkor, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a gyanúnak az adott intézkedéshez szükséges foka – amely a gyanúsításhoz szükséges megalapozott gyanúnál alacsonyabb szintű gyanú – fennállt-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos követett-e el bűncselekményt vagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésre álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy a panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapíthatja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

A fenti körülményekre tekintettel a Testület megítélése szerint nem volt nyilvánvalóan megalapozatlan az a rendőri vélemény, hogy a panaszos összefüggésbe hozható az elkövetett bűncselekménnyel. A rendőrség olyan konkrét információk birtokában volt, amelyek a gyanút folyamatosan erősítették. A gyanút első sorban az keletkeztette, hogy a mentővel elszállított személy rokona volt a panaszos. A kamerafelvételek visszanezése során a rendőrség tudta azt, hogy a panaszos rokonát elszállító mentőautóba került a sértett bőröndje, amely a sértett kórházba szállítása után nem volt a mentőautóban, sem a kórházban, így a rendőrség olyan információk birtokába került, hogy a panaszos rokonánál és fiánál lehet a bőrönd. Ezt a gyanút kizárta a sértett tájékoztatása, amely szerint a „Find My iPhone” alkalmazás többször is bejelentkezést regisztrált a panaszos lakóhelyéről, így a panaszossal szembeni gyanú tovább erősödött. Ezen konkrét információk birtokában határozott a rendőrség házkutatás foganatosítása felől a panaszos lakásán, ahol a panaszos tényelődása (pl.: a rokoni kapcsolat megerősítése; a rokonától kapta a bőröndöt; azt ő elvette; abban talált egy iPhone 4S típusú feketeszínű mobiltelefont, két darab Apple töltőt és egy darab MacBook Pro laptopot, amelyet valóban használt, de később értékesített), valamint az általa önként átadott telefon és töltők tovább erősítették a panaszosra terelődött gyanút. A helyszínen lefoglalt, bűncselekmény

elkövetéséből származó tárgyakra, valamint a panaszos tényelődására tekintettel további nyomozati cselekmények foganatosítása vált indokolttá, amelyet a rendőrkapitányságon lehetett csak végrehajtani, így a rendőrök a panaszos Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítás mellett határoztak.

A fentiekben kifejtettek tekintettel a Testület álláspontja szerint az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja megfelelő jogalapot szolgáltatott az előállításhoz, hiszen megítélése szerint a panaszossal szemben fennállt az intézkedés elején a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú, amelyet a házkutatás eredménye (lefoglalt tárgyak és a panaszos tényelődása) tovább erősített, így az előállítást pedig pont azért foganatosította a rendőrség, hogy a panaszossal szemben további cselekményeket foganatosítsanak, amelyek a gyanút megalapozzák, gyengítik, vagy akár kizárják.

Erre tekintettel a Testület szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítása kapcsán.

b) Mivel azonban az idézett rendelkezés az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére – vagyis ha az intézkedés alá vont személyt érintő gyanú fennáll – nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a Testület a rendőri intézkedést az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni.

Az Rtv. 15. §-a ugyanis kimondja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül pedig azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A konkrét esetben a Testület álláspontja szerint a panaszossal szembeni rendőri intézkedés foganatosítását a panaszossal szemben kisebb értékre elkövetett jogtalan elsajátítás bűncselekmény elkövetésének a gyanúja keletkeztette. A panaszossal szemben felmerült gyanút a kamerafelvételek, a tanúvallomások, a rokonai szál keletkeztette, amelyet tovább erősített a házkutatás foganatosításakor lefoglalt dolgok természete, hiszen azok a szóban forgó bűncselekmény elkövetéséből származtak, valamint a panaszos tényelődása. Erre tekintettel a panaszossal szemben felmerült gyanú kizárása, megalapozása, vagy gyengítése érdekében további érdemi cselekmények elvégzése volt indokolt. Tekintettel arra, hogy adott időben és helyen a rendőrség rendelkezésére nem állt kevésbé jogkorlátozó eszköz, mint az előállítás annak érdekében, hogy a panaszost, mint gyanúsítottat meghallgassák, így a rendőrség a panaszos Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítás mellett döntött. Az előállítás foganatosítását indokolta a bűnüldözési érdek a cselekmény mielőbbi felderítése érdekében is.

Így a fentiekben kifejtett tények megalapozták a panaszos előállításának arányosságának a megállapíthatóságát. Tekintettel arra, hogy a panaszost bűncselekmény elkövetésével gyanúsították, így erre tekintettel további eljárási cselekmények végrehajtása vált indokolttá, amelyet csak úgy tudtak a rendőrök foganatosítani, hogy ha a panaszost személyi szabadságában korlátozzák. Adott időben és helyen nem állt a rendőrök rendelkezésére más,

kevésbé jogkorlátozó eszköz, hiszen a bűnüldözési érdek jelen esetben elsőbbséget élvezett a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogával szemben.

Mindezekre tekintettel a Testület a panaszos előállítását arányosnak ítélte meg, így álláspontja szerint nem sérült a személyi szabadsághoz való joga.

c) A Testület a panaszos előállításának időtartama kapcsán az alábbi megállapításokat teszi.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. Az előállítás idejéről szóló igazolás szerint a panaszost 2015. május 27-én 21 óra 15 perc és 23 óra 25 perc között korlátozták személyi szabadságában. Az előállítást megelőzte a panaszos lakásában foganatosított házkutatás, amelyet 20 óra 48 perc és 21 óra 5 perc között hajtottak végre. Az ennek során beszerzett tényelőadások és a lefoglalt, bűncselekmény elkövetéséből származó tárgyak tovább erősítették a panaszossal szemben felmerült gyanút, így 21 óra 15 perckor az előállítást megkezdték. A panaszost a kapitányságra szállították, ahol gyanúsítottként hallgatták meg 22 óra 36 perc és 23 óra 10 perc között. Az előállítása során a panaszos élettársát, mint tanút 21 óra 37 perc és 22 óra 4 perc között hallgatták ki.

A panaszost személyi szabadságában 2 óra 10 percen keresztül korlátozták, amelynek során a panaszost és az élettársát beszállították a rendőrkapitányságra, kitöltötték a szükséges dokumentációkat, rabosították, tanúként hallgatták meg az élettársát, majd gyanúsítottként a panaszost. A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben a rendőrség forró nyom alapján, gyorsan intézkedett. A fokozatosság érzékelhető a végrehajtott cselekményeknél, amelyek a gyanút erősítették tovább, így annak végén hallgatták ki gyanúsítottként a panaszost. A panaszos pedig tényfeltáró vallomást is tett. A Testület véleménye szerint a rendőrség az előállítás során késedelem nélkül, rendkívül gyorsan foganatosította az érdemi cselekményeket a panaszossal szemben, így nem telt el olyan időintervallum, amely során indokolatlanul várakoznia kellett volna a panaszosnak, így a Testület véleménye szerint az előállítás időtartama kapcsán nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga.

A Testület az elvégzett vizsgálat alapján megállapította, hogy a rendőrség betartotta az Rtv. 15. §-ban meghatározott arányosság követelményét az előállítás időtartama kapcsán, így erre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

V.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy az előállítás jogalapja kapcsán nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga. A Testület a panaszos előállítását arányosnak ítélte meg, így álláspontja szerint ennek kapcsán sem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Az előállítás időtartamának vizsgálata kapcsán a Testület úgy határozott, hogy nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. július 30.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag